

XLI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 8de Marts 1875).

Udvalget er enigt om det Ønskelige i, at det foreliggende Lovforslag gennemføres allerede i indeværende Rigsdagssamling, og er dette Grunden til, at man fra alle Sider har afholdt sig fra at stille gennemgribende Ændringer til samme, men indskrænket sig til saadanne, som ikke kunne antages at ville møde nogen afgjørende Vanskelighed i det andet Thing, og af hvilke de fleste ikkun gaa ud paa i enkelte Punkter at føre Forslaget tilbage til den Stikkelse, i hvilken det oprindeligt var forelagt af Regjeringen.

Derimod har der vist sig nogen Meningsforskjel om, hvor vidt man i saa Henseende burde gaa, idet Enstemmighed kun har været til at opnaa med Hensyn til de nedenfor anførte Ændringsforslag Nr. 4 og 8, medens forskjellige Mindretal ikke have troet at kunne slutte sig til Forslagene under Nr. 1, 2, 3, 5, 6 og 7.

Angaaende de enkelte Ændringsforslag bemærkes:

ad 1 og 3 (til §§ 5 & 7).

Udvalget med Undtagelse af Hindenburg og Tingerslev kan ikke erkjende det for rigtig, at Udvisningen i de i §§ 5 og 7 nævnte Tilfælde opstilles som Regel, og at Politimesteren kun skal være berettiget til at fravige samme under den bestemte i §§ nævnte Forudsætning. En saadan Indskrænkning af Politiets Myndighed vil i mangfoldige Tilfælde føre til uundvædig Gaardhed imod de Paagjældende og stemmer vistnok neppe med

Forcholdenes Natur, som tværtimod synes at maatte lede til at give Politimesteren den størst mulige Frihed paa dette Omraade, efter som Hensynet til det Individuelle, hvorpaa det her væsentlig maa komme an, ikkun da vil kunne gjøre sig tilstrækkelig gjældende.

ad 2 (til § 5).

Udvalget med Undtagelse af de ovennævnte Medlemmer frygter for, at Slutningsbestemmelsen i § 5 — at Politimesteren „fastsætter og i Opholdsbogen angiver den Route, ad hvilken Rejsen skal foregaa“, og at denne saavel som Reiden, inden hvilken Rejsen skal være endt, ikke „udenfor Nødtilfælde“ maa fraviges uden Politiets Tilladelse — navnlig da der ingen Sikkerhed haves for, at den ovenfor nævnte Angivelse af Routen vil blive holdt indenfor en vis Almindelighed, ofte vil hindre den Rejsende i undervejs at faae Arbejde, som han vilde kunne have faaet, dersom han ikke havde været undergivet en saa stærk Lvang med Hensyn til den Vej, han skal følge. Dette vil da atter kunne blive Marsag til Hjemsendelser og andre Ulemper saavel for den Vedkommende som for Samfundet, der ellers maaske ikke vilde være indtraadte.

ad 4) (til § 8).

Udvalget anser Bestemmelsen i § 8, 2det Stykke, for ubillig og skadelig, da den vil medføre, at den, hvem engang en Straffedom er overgaaet, hele sit øvrige Liv vil komme til at lide derunder, selv om han senere maatte have forbedret sig; dette er saa meget mere ubødig, som Vedkommende derved i mangfoldige Tilfælde vil hindres i